

me ipociski...
przelebscanych przes
dr. B. Ziolkowskiego
rk,

++
dr Bogdan Ziolkowski

87-800 Włocławek

Lipno

POZ-Znak ZWZ-AK

++ Soltysiak Antoni ^{Putek}
^{Ziemni}
^{Sluzawski}

ps. "Piotr" N: 1174/1966 Pom.

SPIS ZAWARTOŚCI
TECZKI

Soltysiak Antoni

T: 01-1174/1966 Pom.

Lipno POL-AD; Intk. Ziemi
Bujawskiej
LAD

I./1. Relacje k. 4 s. 1-6

I./2. Dokumenty (sensu stricto) dotyczące relatora —

I./3. Inne materiały dokumentacyjne dotyczące relatora k. 1 s. 1

II. Materiały uzupełniające relację k. 6 s. 1-8

III./1. Materiały dotyczące rodziny relatora —

III./2. Materiały dotyczące ogólnie okresu sprzed 1939 r. —

III./3. Materiały dotyczące ogólnie okresu okupacji (1939-1945) —

III./4. Materiały dotyczące ogólnie okresu po 1945 —

III./5. Inne ... —

IV. Korespondencja

1) uzupełniająca relację k. 3 s. 1-5

V. Nazwiskowe karty informacyjne k. 8

VI. Fotografie dwiat ikonografii

1/1. Relacja - Soltysiak Antoni

1. Relacja autorstwa dr. Bogdana Ziobrowskiego o działalności konspiracyjnej o. Antoniego Soltysiaka, rękopis, kserokopia (22.07.2003r.) k. 4 s. 1-6

Sołtysiak Antoni, ps. „Piotr” /1912-1954/, kamilianin
kapelan Obwodu POZ „Znak” - AK Lipno

Urodzony 18 kwietnia 1912r. w Dębinie. Wstąpił do Zakonu
Kleryków Regularnych Postępujących Chorym, starożytnym Zakonem Kamilianów /od założyciela św. Kamilla de Lellis/. Charaktem zakonu jest pastuska
duchowa i cielesna chorym - składają ciwoty ślub święcia chorym nawet z nara-
zeniem życia, sied często narzuani są różnie - ojcowie od dobrej śmierci

~~Pełnił obowiązki~~ ^{1911, 1937} ~~Świeceni~~ ~~zakonnego~~ ^{pracy 19 III 1937r.} pracował w domu zakonnym w Ta-
rnobskich Górach. Po otrzymaniu zgody od biskupa diecezji wrocław-
skiej Mieczysława Radzińskiego na otwarcie drugiego domu ~~zakonu~~ zakonu
w Polsce - we Wrocławiu, przybył 7 III 1938r. wraz z prowincjałem o
Franciszkim Wsawerym Tranguillinim do tego miasta. Został wicema-
gistrem nowicjatu i kleryków. Do jego zadań należała organizacja
katechizacji kleryków w miejscowym Wyższym Seminarium Duchownym i
gimnazjalistów w Gimnazjum im. Piusa X (Seminarium Niższe).

Ze Wrocławia, w którym oj. Sołtysiak przebywał do końca
1938r., mieszkał on początkowo w pałacu biskupim przy ul. Gdovskiej
2, a następnie od ps. 1938r. kiedy kamilianie wydzierżawili na swoje
potrzeby od Sióstr Urszulanek osi gmachu, przy pl. Kieperskiego 2

Do wybuchu wojny kamilianie zdecydowanie zaprzestawali działal-
ności na terenie Wrocławia. Dopiero po uwolnieniu 7 XI 1938r. duchow-
nicstwa parafialnego z mandatu bp Michała Dżozala wzięli się
z duszpasterstwem jawnym i ukrytym /zwanyim też nielegalnym lub
katakumbowym/. O. Sołtysiak do końca 1938r. prowadził pracę
pasterską we Wrocławiu, aby z początku 1940r. objąć miejscowości
zdu proboszcza w Lipnie, ponieważ wszyscy ^{księża tej} ~~duchowni~~ parafii
zostali aresztowani. Jego zadania na terenie Wrocławia

↑
√ W kościele udzielano chrztów, b'topostawiono mat'ienstwa Altkie
z poza parafii i powiatu lipnowskiego, przygotowywano dzieci do pierwszej
komunii.

.. w duszpastersztwie legelnym przejął o. Tranquillini, a ukrytym o. Józef Boratym, który w tym celu przybył do Włodawki z Tarnowskich Gór 24 XII 1936r. ^{Wrazem z} J. Boratymem o. A. Soltysiak najbliżej współpracował przez całą okupację. Przejście o. Soltysiaka do Lipna było również związane ze stopniową likwidacją domu włodawskiego. ~~Stąd~~ Tutaj również została przeniesiona uszczuplona warunkami okupacyjnymi gromada młodzieży kamilianiej, a on zajął się organizacją nowicjatu w Lipnie, utworzonego najpóźniej do lipca 1940r. W realizacji tego zadania pomógł mu 2 lub 3 współbracia, których nazwisk jednak obecnie nie ustalono.

.. 2 tego powodu, że część kamilianów pochodziła z Włoch / m.in. prowincjał o. Tranquillini / oraz dlatego, że przybył do Włodawki ze Śląska / Dom w Tarnowskich Górach został wyłączonej spod jurysdykcji prowincji niemieckiej i podporządkowany bezpośrednio domowi generalnemu w Rzymie dopiero w 1936r., kiedy utworzono tzw. polski komisariat / nie byli oni w czasie okupacji przesładowani / z wyjątkiem pojedynczych zakonników. W Lipnie prowadził kamilianie w miarę normalne życie religijne i zakonne. Ze zgody o. Tranquilliniego ~~nie ustaleni~~ z nowicjusz zakonny, o. A. Soltysiaki myśli volkswists, aby lepiej stawić wiecym.

O. Soltysiak, który był w Lipnie proboszczem i dziekanem, prowadził nie tylko duszpastersztwo w Lipnie, ale dojeżdżał ze mszami na teren parafii Ostrowite, Wielgie i do nie ustalonych miejsc. [↑] Plebania w Lipnie i przylegający do niej oprócz były miejscami ~~gdzie~~ ^{w których} koncentrowało się życie Polaków w mieście. A. Soltysiak obok postąpi religijnej zajął się tużeniem warunków do rozwijania pomocy materialnej, udzielania Polakom pomocy medycznej a nawet tajnego nauczania. Dwie pomocy stawiły mu ~~z fundacji~~ ^{sprowadzone} przez niego z Włodawki siostry zakonne ze Zgromadzenia Sióstr Wspólnej Pracy

od Niepokalanej Marii : Władysława Grywan (od 1842r / przez Matgorzata Majcaka, Maria Janaszak i Klemensa Durmowicz / od 14 IX 1943r. / Siostra majcack pomagała proboszczowi w nauczaniu religii i sprawowała opiekę nad grupą ok. 70 ministrantów, a siostra Durmowicz zatrudniona w szpitalu jako selowa, a następnie pielęgniarka umożliwiła mu dojeżdżanie w godzinach nocnych z postępu duchowym / spowiedz, sakramenty / do chorujących. Z inicjatywy A. Sotkysiake siostra majcack wysyłała z funduszy parafialnych pacali żywnościowe dla więźniów w obozie koncentracyjnym Dachau.

W 1940r. Antoni Sotkysiak zostaje członkiem POZ „Znak”, zaprzy-
siedzony prawdopodobnie przez kmda Obwodu Józefa Wiśniewskiego, ps. „Srebrka”
Pod konspiracyjnym pseudonimem „Piotr” był Sotkysiak kapelanem
najpierw w POZ „Znak”, a od grudnia 1942r. Obwodu AK Lipno. Ze „Sre-
rka”, który od drugiej poł. 1941r. używał się na plebanii w Sumienie,
utknął w Łstajach kontakt przez Bolesława Chojnickiego, ps. „Odważny”, Broni-
szkę sztabu w k-dzie Obwodu. Wraz z ~~nie~~ dowódcą plutonu
administracyjnego Saturninem Giblewskim, ps. „Szturm” należał do „Piotr” do
trójki konspiracyjnej. Z nim urzędniczą oni działalność lepszycy, z
wydawanie lewych dokumentów ^{oraz} zameldowanie osób, także kierowanych do
nich przez niego. W zakresie pomocy medycznej współpracował z
szefem sztabu sanitarnego Obwodu Julianem Majewskim, ps. Fabian

Dyplomatyczne ostrożności w działalności konspiracyjnej, fakt że jego działalność
konspiracyjna nie była znana szeregowym tsanikom, sprawiły, że mimo
zainteresowania jego osobą ze strony gestapo, udało uniknąć aresztowania
do końca wojny.

Przez zakończeniem wojny rozpoczął się w życiu Kamilianów i
o. A. Sotkysiake nowy etap. Teraz już jako prowincjał zechonu
8 maja 1955r i tenże proboszcz lipnowski odprawił on dyplacymny
mszę polową w parku lipnowskim z okazji zakończenia wojny. W operciu

o mejsty w potowie 1945r kościół ewangelicki i otrzymany od Niemieckiego mejstela Borke rozwiąty on działalność Zeleny Kamilianów w Lipnie. Działalność charytatywna i duszpasterska wśród młodzieży koncentrowała się w mejstym kościele w Lipnie, a w Borke umieszczono nowicjat. Tak jak przed wojną klerycy kamilianscy odbyli dwukrotne studia w Seminarium ^{Duchownym} ~~Włodawskim~~. Do pomocy w organizacji nowego domu Zakonnego ~~o~~ A. Sotkysiakie sprowadził do Lipna kilku dobrych kamilianów. Rozrastający się klasztor, popularności jako centrum służył o. Sotkysiakie i Kamilianie w społeczności lipnowskiej spowodowały narastanie różnorodnych przesądów stawianych im w działalności ze strony władz miasta. Zdarzył się jednak powinnyć uwiecznić pokonanie. Długo działalność o. Sotkysiakie na terenie Lipna i powiatu potoczył w 1946r braki porozumienia pomiędzy nim a bp M. Madoniskim. Z tego powodu musiał on i Kamilianie opuścić Lipno i diecezję w 1946r. Ostatecznie likwidacja działalności kamilianów ^{na tym terenie} nastąpiła w 1950r. P.

O. Antoni Sotkysiakie powrócił do Domu Zakonnego w Tarnowskich Górach, oddając się obok działalności organizacyjnej działalności charytatywnej wśród najbardziej ubogich i opiece nad chorymi. Zmarł on w 1954r i ~~położony~~ w Tarnowskich Górach i pochowany został na miejscowym cmentarzu. W Lipnie, przy ul. Piłsudskiego wmurowano tablicę poświęconą jego pamięci.

A. D. W., A. K. D. W., sygn. 1.9 / Kamilianie z l. 1938-1939 /; A. P. A. K., Insp. W. T., t. osob.; Giblewski S. - relacje; Jasinski W., Zakon Kamilianów w Lipnie, Gazeta Lipnowska z 16 IX 1990, Nr 6, s. 3; Jednejeraki M. L., Zpromoczenie Sióstr Wspólnej Pracy od Niepokalanej Maryi w latach wojny

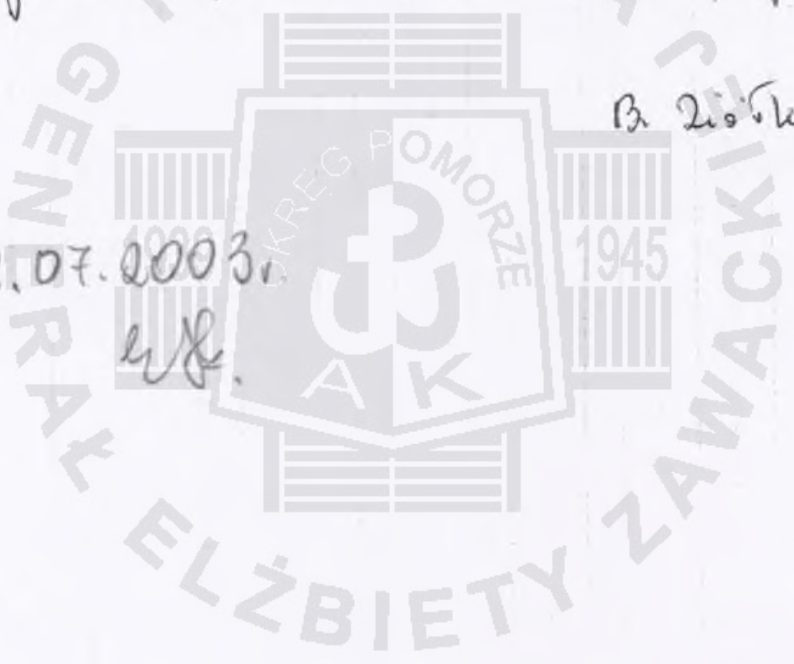
2/1/6

1939-1945, Lublin 1982, s. 58, 61, 132-133, 179-181, 187-188; Kraje -
 wsi M., Soltyś Antoni (w:) Dobryński Słownik Biograficzny. Ludzie
 europejskiego regionu, Wrocław 2002, s. 614; Librowski S., Diecezja wroclaw-
 ska (w:) Życie religijne w Polsce pod okupacją hitlerowską 1939-1945, pod.
 red. Z. Zielńskiego, Warszawa 1982, s. 118, 121; Ferić. Materiały do
 dziejów diecezji wrocławskiej czasu wojny 1939-1945, t. 39, 1979, s. 332-339;
 Rocznik Wisniewski T., Tajna organizacja zbrojna /Polska Organizacja Zbro-
 jna /POZ/ - Armia Krajowa /AK/ na terenie powiatu lipnowskiego w latach
 1939-1945 (w:) Wspomnienia wojenne żołnierzy Armii Krajowej z lat 1939-1945,
 zebrał i opracował J. Bróśka, Wrocław 1995, s. 2-3 /mps. w Bibliotece
 WTN/.

B. Ziobkowski

wptyny Ło 22.07.2003.

WŁ.

1/3. Inne materiały dokumentacyjne -
Sottysialk Antoni:

1. Wypis z akt Wydz. "C" Kom. Woj.
Młicji Obywatelskiej w Bydgoszczy
sprowadzony przez B. Ziółkowskiego - dot.
działalności w Lutku Ziemi Kujawskiej,
ksierokop. ręczn. k. 1 s. 1

Wydział C KWMO By

By dn 13 08 1974
Fajne. 1/3/1

k 47

Kw. osob. nr 36
akt. "Półka 2. K. AK"
opisany w chwał. Nr 28/0

Softyruch
nored. polska ob. polska

Wyłnd. wyzre-

Wykonanie: zesp. wyłnd. w formie dokumenty c. 2011. tej wyzre.
Dn 20 III 1950 r. dzień 2 lipca. Po rozpisaniu tej wyzre. wyzre. i go
dł. 2011

2 powoda amnestii nie wzięta precyzja w/a postp. wyzre.

Wykonanie: mater. do wyłnd. list 11 26/III, t. 1 k 202

1939 OKREG POMORZE 1945
AK
Półka 2. K. AK
Kpt. Paszucanin

Wydział Arch. KWMO w Toruniu Od 30 VII 2002 dk. j. 2002

II. Materiały uzupełniające relex - Soltysiak
Antoni:

1. B. Ziółkowski, Szompiracyjne dzia-
łalności ojca Antoniego Soltysiaka,
„Biuletyn Przewodnicki” nr 77/2005,
kserekop. k. 3 s. 1-5
2. B. Ziółkowski, program „Soltysiak
Piotr”, [w:] Stow. biograf. Pomorskiej
1939-1945, Tom II 2004, z. 6,
s. 153-156, kserekop. k. 3 s. 6-8

11/1

BIULETYN PRZEWODNICKI

77/2005

Oddział Kujawski
Polskiego Towarzystwa Turystyczno Krajoznawczego
Włocławek

Kamilianie we Włocławku i Lipnie w latach 1938–1946

Konspiracyjna działalność ojca Antoniego Sołtysiaka

Zakon Kleryków Regularnych Posługujących Chorym, nazywany od założyciela Kamila de Lellis Zakonem Kamilianów, powstał w Rzymie 18 marca 1586 r., kiedy papież Sykstus V zatwierdził powołane dwa lata wcześniej "Stowarzyszenie sług chorych". Charyzmatem zakonu jest posługa duchowa i cielesna chorym – składają czwarty ślub służenia chorym, nawet z narażeniem życia, stąd często nazywani są również ojcowie dobrej śmierci. Działalność zakonu na ziemiach polskich została zapoczątkowana w 1904 r., kiedy utworzona rok wcześniej prowincja niemiecka, otworzyła dom w Miechowicach, przeniesiony w 1907 r. do Tarnowskich Gór. Dom ten został wyłączony spod jurysdykcji prowincji niemieckiej i podporządkowany bezpośrednio domowi generalnemu w Rzymie dopiero w 1936 r., kiedy utworzono tzw. polski komisarjat.

Na początku 1938 r. prowincjał (przełożony) zakonu w Polsce o. Franciszek Ksawery Tranquillini rozpoczął starania we włocławskiej kurii biskupiej o uzyskanie zgody na otwarcie drugiego domu. Wybór miejsca był nieprzypadkowy, podyktowany chęcią kształcenia kleryków w miejscowym seminarium i dążeniem do wyzwolenia się spod nadal silnych w klasztorze w Tarnowskich Górach wpływów niemieckich. Zgodę tę prowincjał uzyskał 12 II 1938 r. Kamilianie mieli osiedlić się w Szpitalu Górnym (tradycje benedyktyńsko-cysterskie), gdzie miał powstać dom z kaplicą. Klerycy kamilianscy w liczbie 9 mieli uczęszczać na zajęcia (seminaria i wykłady) do Seminarium Duchownego, a gimnazjaliści (scholastykat) do Gimnazjum im. Piusa X (Seminarium Niższe). Jednocześnie bp Karol Mieczysław Radoński

podkreślał, że tak jak w Tarnowskich Górach - zgodnie z głównym celem działalności - kamilianie na terenie Włocławka będą posługiwać chorym i ubogim, m.in. w szpitalu i rozwijać wszelkiego rodzaju pracę charytatywną.

Kamilianie przybyli na stałe do Włocławka 7 III 1938 r.. Wraz z prowincjałem o. Tranquillini przybył wówczas o. Antoni Sołtysiak, który został wicemagistrem nowicjuszy i kleryków. To najważniejsza postać dla okresu włocławsko-lipnowskiego kamilianów. Sołtysiak, urodzony 18 IV 1912 r. w Dębinie, święcenia zakonne przyjął 19 III 1937 r. i przez blisko rok pracował w domu zakonnym w Tarnowskich Górach. Dały się już wówczas poznać jego talenty organizatorskie i gospodarcze. We Włocławku do jego zadań należała organizacja kształcenia kleryków i gimnazjalistów.

Kamilianie mieszkali początkowo w pałacu biskupim przy ul. Gdańskiej 2, korzystając z gościnności bpa Radońskiego, a następnie od połowy 1938 r. w wydzierżawionej przez nich części gmachu Sióstr Urszulanek przy pl. Kopernika 2. Od samego początku pobytu we Włocławku występowali oni pod nazwą Klasztor OO. Kamilianów – Włocławek. Około 2 maja 1939 r. powstała rezydencja kamilianów w Michelinie. Powierzono im duszpasterstwo mieszkańców wsi Michelin i Mielęcín w obrębie parafii Kruszyn. Nabożeństwa odprawiali w kaplicy p.w. św. Ducha w Michelinie. Administratorem parafii i przewidywanym prefektem szkoły powszechnej w Mielęcínie od 1 IX 1939 r. był o. Mieczysław Rudolf Mielecki, który na krótko przedtem przybył z Tarnowskich Gór.

Do wybuchu wojny kamilianie zaledwie zapoczątkowali działalność na terenie Włocławka i Michelina. Dopiero po uwięzieniu 7 XI 1939 r. duchowieństwa parafialnego, z mandatu bpa Michała Kozala związali się z duszpasterstwem jawnym i ukrytym (zwany dalej nielegalnym lub katakumbowym). O. Sołtysiak do końca 1939 r. prowadził pracę pasterską we Włocławku, aby z początkiem 1940 r. przejąć obowiązki proboszcza w Lipnie, ponieważ wszyscy księża tej parafii zostali aresztowani. Jego zadania w duszpasterstwie legalnym na terenie Włocławka przejął o. Tranquillini (od poł. 1940 r.), a w ukrytym o. Józef Boratyn, który w tym celu przybył do Włocławka z Tarnowskich Gór 24 XII 1939 r. Właśnie z J. Boratynem o. A. Sołtysiak najbliżej współpracował przez całą okupację.

F.K. Tranquillini został po ucieczce o. R.M. Mieleckiego z Michelina (przed 21 VII 1940 r.) p.o. administratora rezydencji w Michelinie, do jej likwidacji przez Niemców najpóźniej do 16 VI 1942 r. Jego przejście do Michelina było związane z ostateczną likwidacją domu włocławskiego przeniesionego do Lipna. Tutaj też trafiła, uszczuplona warunkami okupacji, gromada młodzieży kamilianiejskiej, a o. Sołtysiak zajął się organizacją nowicjatu w Lipnie, utworzonego najpóźniej do lipca 1940 r. W realizacji tego zadania pomagało mu 2 lub 3 współbraci, których nazwisk ostatecznie nie ustalono.

Na terenie Włocławka nielegalnie pozostawał o. J. Boratyn. W latach 1940–1945 był, obok zakonnika kapucyńskiego z prowincji warszawskiej o. Laurentego Drewnowskiego i od 1941 r. ks. Antoniego Kiszurno juniora, najaktywniejszym z duszpasterzy katakumbowych na terenie miasta i daleko poza nim. Należy podkreślić, że cała trójka zaangażowała się w działalność konspiracyjną w Obwodzie ZWZ–AK oraz „Młot i Pług” Włocławek, a J. Boratyn i L. Drewnowski dodatkowo do lutego 1941 r. współpracowali z Kujawskim Związkiem Polityczno-Literackim i w mniejszym stopniu z Kujawskim Stowarzyszeniem Społeczno Literackim. J. Boratyn pracował w kilkunastu miejscach na terenie powiatu włocławskiego i lipnowskiego, m.in. w takich miejscowościach, jak: Chełmica Wielka i Bobrowniki (legalnie, za

zgodą Niemców) oraz Czarne (filia parafii Wielgie), Grochowalsk, Kikół, Ostrowite, Szpetal Górny, Zaduszniki, Michelin, Różnowo. Ponadto spowiadał on zakonnice kilku zgromadzeń we Włocławku. Odprawiał w tajemnicy przez władzami okupacyjnymi nabożeństwa, głosił konferencje, obsługiwał sakramentalnie chorych. Często zmieniał miejsca zamieszkania we Włocławku, Michelinie i Lipnie. Kilkakrotnie uniknął aresztowania przez gestapo.

Z tego powodu, że część kamilianów pochodziła z Włoch (m.in. prowincjał o. Tranquillini) oraz dlatego, że przybyli oni do Włocławka i Lipna ze Śląska, nie byli w czasie okupacji prześladowani (z wyjątkiem pojedynczych zakonników, m.in. w Michelinie został aresztowany 26 VIII 1940 r. brat Wincenty Sadowski, ur. 3 IV 1904 r. w Kolonii Jonie, pow. lidzki, więziony kolejno we Włocławku, obozie przejściowym w Szczególnie oraz w obozach koncentracyjnych w Sachsenhausen i Dachau, gdzie doczekał się wyzwolenia 29 IV 1945 r.). W Lipnie kamilianie prowadzili w miarę normalne życie religijne i zakonne. Za zgodą o. Traquilliniego o. A. Sołtysiak i nie ustaleni z nazwisk zakonnicy przyjęli „volkslistę”, aby lepiej służyć wiernym.

O. A. Sołtysiak, który w Lipnie był proboszczem i dziekanem, prowadził nie tylko duszpasterstwo w Lipnie, ale dojeżdżał z mszami na teren parafii Ostrowite, Wielgie i do nie ustalonych miejsc. W kościele udzielano chrztów, błogosławiono małżeństwa (także spoza parafii i powiatu lipnowskiego), przygotowywano dzieci do pierwszej komunii. Plebania w Lipnie i przylegający do niej ogród były miejscami, w których koncentrowało się życie Polaków w mieście. A. Sołtysiak obok posługi religijnej zajął się tworzeniem warunków do rozwijania pomocy materialnej i medycznej Polakom, a nawet tajnego nauczania. Dużą pomocą służyły mu sprowadzone przez niego z Włocławka siostry zakonne ze Zgromadzenia Sióstr Wspólnej Pracy od Niepokalanej Maryi: Władysława Grzywacz (od 1942 r.) oraz Małgorzata Majczak, Maria Janaszak i Klemensa Durmowicz (od 14 IX 1943 r.). Siostra Majczak pomagała proboszczowi w nauczaniu religii i sprawowała opiekę nad grupą ok. 70 ministrantów, a siostra Durmowicz, zatrudniona w szpitalu jako salowa, a na-

stępnie pielęgniarka, umożliwiała mu docieranie w godzinach nocnych z posługą duchowną (spowiedź, sakramenty) do chorych. Siostra Grzywacz, obok obowiązków przy pracach domowych na plebanii, opiekowała się chorymi, a siostra Janaszak, obok prowadzenia kuchni, była gospodynią podziemi plebani. Z inicjatywy A. Sołtysiaka siostra Majczak wysyłała z funduszy parafialnych paczki żywnościowe dla więźniów w obozie koncentracyjnym w Dachau.

W 1940 r. Antoni Sołtysiak został członkiem POZ „Znak”, zaprzysiężony prawdopodobnie przez komendanta Obwodu Józefa Wiśniewskiego, ps. „Szczerbera”. Pod konspiracyjnym pseudonimem „Piotr” Sołtysiak był kapelanem, najpierw w POZ „Znak”, a od grudnia 1942 r. Obwodu AK Lipno. Ze „Szczerbą”, który od drugiej połowy 1941 r. ukrywał się na plebanii w Suminie, utrzymywał stały kontakt poprzez Bolesława Chojnickiego, ps. „Odważny”, „Broniek”, szefa sztabu w Komendzie Obwodu. Wraz z „Odważnym” i dowódcą plutonu administracyjnego Saturninem Giblewskim, ps. „Szturm” należał „Piotr” do trójki konspiracyjnej. Z nim uzgadniali oni działalność legalizacyjną – wydawanie „lewych” dokumentów oraz zameldowanie osób, także kierowanych do nich przez Sołtysiaka. W zakresie pomocy medycznej współpracował z szefem służby sanitarnej Obwodu Julianem Majewskim, ps. „Fabiusz”. Wyjątkowa ostrożność w działalności konspiracyjnej, fakt że jego działalność konspiracyjna nie była znana szeregowym łącznikom (jego łącznikami z terenem byli o. Józef Boratyn i ks. Tadeusz Szmidt z Kikoła) sprawiły, że mimo zainteresowania jego osobą ze strony gestapo, zdołał uniknąć aresztowania do końca wojny.

Wraz z zakończeniem wojny rozpoczął się w życiu kamilianów i o. A. Sołtysiaka nowy etap. Teraz już jako prowincjał Zakonu Kamilianów oraz proboszcz lipnowski odprawił on 9 maja 1945 r., z okazji zakończenia wojny, dziękczynną mszę połową w parku lipnowskim. W oparciu o przejęty w połowie 1945 r. kościół ewangelicki i otrzymany od Przemienieckiego majątek Borek, rozwinął on działalność Zakonu Kamilianów w Lipnie. Działalność charytatywna i duszpasterska wśród młodzieży koncentrowała się w przejętym kościele i na plebanii w Lipnie, a w

jętym kościele i na plebanii w Lipnie, a w Borku umieszczono nowicjat. Tak jak przed wojną, klerycy kamiliańscy odbyli dwukrotnie studia w Seminarium Duchownym we Włocławku. Do pomocy w organizacji nowego domu zakonnego A. Sołtysiak sprowadził do Lipna kilku nowych kamilianów (w tym samym okresie o. J. Boratyn podjął nieudane próby przywrócenia rezydencji kamilianów w Michelinie). Rozrastający się klasztor, popularność, jaką cieszył się Sołtysiak i kamilianie w społeczności lipnowskiej, spowodowały narastanie różnorodnych przeszkód stawianych im w działalności ze strony władz miasta. Prowincjał zdołał je jednak umiejętnie pokonać.

Od marca do sierpnia 1945 r. był A. Sołtysiak członkiem organizacji podziemnej „Pułk Ziemi Kujawskiej AK”. Tak jak w okresie wojny, tak i teraz prowadził działalność legalizacyjną /punkt legalizacji umiejscowiony był w jego biurze parafialnym w Lipnie/. Do niego kierował „spalonych” członków kapitan Zygmunt Neugebauer. Na hasło „WRZOS” byli oni zaopatrywani w odpowiednie dokumenty, m.in. okupacyjne odciski palca, metryki urodzenia, oświadczenie o rejestracji wojskowej /dostarczane z RKU Włocławek od Z. Neugebauera/. Łącznikiem między nimi był Bronisław Więznowski, ps. „Eoch”, „Echo”.

Okolo 20 lipca, zagrożony aresztowaniem, wraz z proboszczem z Wielgiego ks. Żelazkiem /współpracował z grupą „Tarzana”/ zbiegł z Lipna. Wrócił dopiero po oficjalnej odezwie płk Stanisława Gałęzowskiego ps. „Wrzos” rozwiązującej organizację. Na podstawie umowy z UB ujawnieni członkowie nie byli aresztowani, a śledztwo przeciwko nim prowadzone, było umarzane.

Kres działalności o. Sołtysiaka na terenie Lipna i powiatu położył w 1946 r. brak porozumienia pomiędzy nim a biskupem K.M. Radońskim. Z tego powodu musiał zarówno on, jak i kamilianie opuścić w 1946 r. Lipno i diecezję. Ostateczna likwidacja śladów działalności kamilianów na tym terenie nastąpiła w 1950 r.

O. Antoni Sołtysiak powrócił do Domu Zakonnego w Tarnowskich Górach, oddając się obok działalności organizacyjnej działalno-

II/5

ści charytatywnej wśród najbardziej ubogich i opiece nad chorymi. Zmarł w 1954 r. w Tarnowskich Górach i został pochowany na miejscowym cmentarzu. W Lipnie, w kościele p.w. Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny przy ul. Piłsudskiego wmurowano tablicę poświęconą jego pamięci.

Szkic ten, przedstawiający w ogólnym zarysie działalność kamilianów, nie wyczerpuje zagadnienia. Zwłaszcza okres okupacji i powojenny wymagają dalszych poszukiwań archiwalnych i badań. Podjęcie

takowych jest niezmiernie potrzebne, ponieważ wokół działalności kamilianów, a zwłaszcza o. Antoniego Sołtysiaka narosło wiele nieścisłości, a dotychczasowe błędne ustalenia powtarzane są przez coraz to nowych autorów.

Bogdan Ziółkowski

Źródła:

1. ADW, AKDW, sygn. 19 (Kamilianie z l. 1938–1939); AP AK, Insp. Wł., t. osob.: Giblewski S., Kołodziejska M. – relacje.
2. IPN Delegatura Bydgoszcz. IPN By OM/7 „Pułk Ziemi Kujawskiej AK” k,4,14,47

Opracowania:

3. Jacewicz W., Woś J., *Martyrologium polskiego duchowieństwa rzymskokatolickiego pod okupacją hitlerowską w latach 1939–1945*, z. 1, Warszawa 1977, s. 214–228; z. 4, Warszawa 1978, s. 405–526.
4. Jasiński W., *Zakon Kamilianów w Lipnie*, „Gazeta Lipnowska” z 16 IX 1990 r.
5. Jędrzejczak M.L., *Zgromadzenie Sióstr Wspólnej Pracy od Niepokalanej Maryi w latach 1939–1945*, Lublin 1982, s. 58, 61, 132–133, 179–181, 187–188.
6. Krajewski M., *Sołtysiak Antoni*, [w:] *Dobrzyński Słownik Biograficzny. Ludzie europejskiego regionu*, Włocławek 2002, s. 614.
7. Librowski S., *Materiały do dziejów diecezji włocławskiej czasu wojny 1939–1945*, „Archiwa, Biblioteki i Muzea Kościelne” 1979 T. 39 s. 332–339.

Sołtysiak Antoni ps. „Piotr” (1912–1954), kamilianin, kapelan Obw. POZ „Znak”–AK Lipno.

Urodzony 18 IV 1912 w Dębiniu pow. Szamotuły. Rodzicami jego byli Józef i Anna z d. Michalak. Po ukończeniu szkoły powszechnej w Krzeszkowicach, wstąpił w kwietniu 1925 do Zakonu Kleryków Regularnych Posługujących Chorym, nazwanego zakonem kamilianów (od imienia założyciela św. Kamila de Lellis). Do 1931 kontynuował naukę w Gimnazjum Polskim w Tarnowskich Górach, w którym uzyskał świadectwo dojrzałości. W tr. został oddelegowany do Holandii, gdzie w Vaals i Zimburg odbył nowicjat. Od ok. 1933 przebywał w Niemczech (Monasfer, Westfalia). Pobyt za granicą został uwieczniony przyjęciem święceń kapłańskich w Münster 19 III

1937. Po powrocie do kraju pracował w domu zakonnym w Tarnowskich Górach. Po otrzymaniu zgody bp. diecezji włocławskiej Mieczysława Karola Radońskiego na otwarcie we Włocławku drugiego domu zakonu w Polsce przybył tu 7 III 1938 wraz z prowincjałem o. Franciszkiem Ksawerym Tranguillinim. Został wicemagistrem nowicjuszy i kleryków z zadaniem organizowania ich kształcenia w miejscowym Wyższym Seminarium Duchownym. Uczył też gimnazjalistów w Gimnazjum im. Piusa X (Seminarium Niższe). We Włocławku przebywał do końca 1939. Mieszkał początkowo przy ul. Gdańskiej 2 (pałac biskupi), a od połowy 1938, kiedy kamilianie wydzierżawili na swoje potrzeby od sióstr urszulanek część gmachu, przy pl. Kopernika 2.

Do wybuchu II wojny światowej kamilianie zaledwie zapoczątkowali działalność na terenie Włocławka. Dopiero po uwięzieniu 7 XI 1939 duchowieństwa parafialnego z mandatu bp. Michała Kozala związali się z duszpasterstwem jawnym i ukrytym (zwanym też nielegalnym lub katakumbowym). O. Sołtysik do końca 1939 prowadził pracę duszpasterską we Włocławku, aby z początkiem 1940 przejąć obowiązki proboszcza w Lipnie, ponieważ wszyscy księża tej parafii zostali aresztowani. Jego zadania w duszpasterstwie legalnym na terenie Włocławka przejął o. Tranguillini, a ukrytym o. Józef Boratyn (ur. 1915, wyświęcony 6 VIII 1939 w Münster), przybyły w tym celu do Włocławka z Tarnowskich Gór 24 XII 1939. Z J. Boratynem najbliżej współpracował przez całą okupację. Jego przejście do Lipna było także związane ze stopniową likwidacją domu włocławskiego. Tutaj także została przeniesiona, uszczuplona warunkami okupacyjnymi, gromada młodzieży kamiliańskiej, a on zajął się organizacją nowicjatu w Lipnie, utworzonego najpóźniej do lipca 1940. W realizacji tego zadania pomagało mu dwóch lub trzech współbraci, których nazwisk ostatecznie nie ustalono. Z tego powodu, iż część kamilianów pochodziła z Włoch (m.in. prowincjał o. Tranguillini) oraz dlatego, że przybyli do Włocławka ze Śląska (dom w Tarnowskich Górach został wyłączony spod jurysdykcji prowincji niemieckiej i bezpośrednio podporządkowany domowi generalnemu w Rzymie dopiero w 1936, kiedy utworzono tzw. polski komisariat), nie byli oni w czasie okupacji prześladowani, z wyjątkiem pojedynczych zakonników. W Lipnie prowadzili kamilianie w miarę normalne życie religijne i zakonne. Jako duchowni ze Śląska automatycznie zostali wpisani na nln. A.S. proboszcz i dziekan w Lipnie prowadził duszpasterstwo nie tylko tam, ale z mszami dojeżdżał na teren parafii Ostrowite, Wielgie i do innych nieustalonych miejsc. W kościele udzielał chrztów, błogosławił małżeństwa (także spoza parafii i pow. lipnowskiego), przygotowywał dzieci do pierwszej komunii. Zajął się również organizowaniem dla Polaków pomocy materialnej i medycznej, a nawet tajnego nauczania. Dużą pomocą służyły mu, sprowadzone przez niego z Włocławka, siostry zakonne ze Zgromadzenia Sióstr Wspólnej Pracy od Niepokalanej Maryi: Władysława Grzywacz (od 1942), Małgorzata Majczak, Maria Janaszak i Klemensa Durmowicz (od 14 IX 1943). Siostra Majczak pomagała Sołtysiakowi w nauczaniu religii i sprawowała opiekę nad grupą ok. 70 ministrantów. Siostra Durmowicz, zatrudniona w szpitalu jako salowa, a następnie pielęgniarka, umożliwiła pro-

II/7

boszczowi docieranie w godzinach nocnych z posługą duchową do chorych. Z jego inicjatywy siostra Majczak, wykorzystując fundusze parafialne, wysyłała paczki żywnościowe do obozu koncentracyjnego w Dachau. W 1940 został członkiem POZ-„Znak” w Lipnie. Pod ps. „Piotr” zaprzysiął go kmtd powiatowy Józef Wiśniewski ps. „Szczerba”. Przyjął obowiązki kapelana początkowo w POZ-„Znak”, a od grudnia 1942 w Obw. AK Lipno. Ze „Szczerbą”, który od drugiej połowy 1941 ukrywał się na plebanii w Suminie, utrzymywał stały kontakt przez Bolesława Chojnickiego ps. „Odważny”, najpierw szefa sztabu Kmdy Powiatowej POZ „Znak”, później Kmdy Obw. AK w Lipnie. Kierował trójką konspiracyjną, do której należeli B. Chojnicki i Saturnin Giblewski ps. „Szturm” (dowódca plutonu administracyjnego). Prowadził działalność legalizacyjną, meldował także osoby kierowane przez „Odważnego” i „Szturma”. W zakresie pomocy medycznej współpracował z szefem służby sanitarnej Obw. Julianem Majewskim ps. „Fabiusz”. Łącznikami jego z terenem byli o. Józef Boratyn i ks. Tadeusz Szmidt z Kikoła.

W połowie 1945, jako prowincjał zakonu kamilianów w Lipnie, rozwinął działalność charytatywną i duszpasterską wśród młodzieży. W otrzymanym od Przemienieckiego majątku Borek umieścił nowicjat. Po zakończeniu działań wojennych nadal działał w konspiracji. Od marca do sierpnia 1945 był członkiem organizacji pod nazwą „Pułk Ziemi Kujawskiej AK”, który swym działaniem obejmował Kujawy wschodnie i ziemię dobrzyńską. Siedzibą sztabu był Włocławek. Z dowódcami organizacji mjr. Emilem Sulimą-Zawiszą (do VI 1945) i ppłk. Stanisławem Gałęzowskim ps. „Wrzos” utrzymywał kontakt za pośrednictwem kpt. Zygmunta Neugebauera zcy kmtd. Łącznikiem pomiędzy A.S. a Z. Neugebauerem był Bronisław Więznowski ps. „Eoch”. W swoim biurze parafialnym w Lipnie wykonywał i zaopatrywał w fałszywe dokumenty (okupacyjne odciski palca, metryki urodzenia, zaświadczenia o rejestracji wojskowej – pochodzące od Neugebauera) dla „spalonych” członków organizacji, którzy zgłaszali się do niego na hasło „Wrzos”, kierowani przez sztab we Włocławku. Około 20 VII zbiegł z Lipna i ukrywał się do 31 VIII 1945, tj. daty rozwiązania organizacji przez ppłk. S. Gałęzowskiego. Po powrocie z powodu amnestii nie wszczęto przeciwko niemu postępowania karnego. Kres działalności duszpasterskiej na terenie Lipna i powiatu w 1946 położył brak porozumienia z bp. M. K. Radońskim. W tymże roku powrócił do Domu Zakonnego w Tarnowskich Górach, poświęcając się działalności organizacyjnej i charytatywnej wśród ubogich oraz opiece nad chorymi. W latach 1946–1950 i 1953–1954 był prowincjonalem, a w latach 1952–1953 pełnił funkcję ojca duchownego w Seminarium Duchownym w Nysie. Od 24 I 1954 przebywał w szpitalu w Tarnowskich Górach chory na zapalenie opłucnej. Zmarł na atak serca 15 II 1954 w tymże szpitalu, a pochowany został na cmentarzu zakonnym w Tarnowskich Górach.

W kościele pw. Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny w Lipnie przy ul. Piłsudskiego wmurowano tablicę poświęconą Jego pamięci.

11/8

APAK, T.: Giblewski S.; ADW, AKDW, sygn. I.9 (Kamilianie z l. 1938–1939); IPN-KŚZpNP Delegatura w Bydgoszczy, sygn. IPN BY 063/1, k. 1. 46, IPN BY 063/32, k. 19, IPN BY OM/7, k. 1–4, 14, 47, 55; Jasiński W., *Zakon Kamilianów w Lipnie*, *Gazeta Lipnowska* z 16 IX 1990, nr 6, s. 3; Jędrzejczak M. L., *Zgromadzenie Sióstr Wspólnej Pracy od Niepokalanej Maryi w latach wojny 1939–1945*, Lublin 1982, s. 58, 61, 132–133, 179–181, 187–188; Krajewski M., *Soltysiak Antoni*, w: *Dobrzyński słownik biograficzny. Ludzie europejskiego regionu*, Włocławek 2002, s. 614; Librowski S., *Diecezja włocławska*, w: *Życie religijne w Polsce pod okupacją hitlerowską 1939–1945*, pod red. Z. Zielińskiego, Warszawa 1982, s. 118, 121; tenże, *Materiały do dziejów diecezji włocławskiej czasu wojny 1939–1945*, t. 39, *Archiwa Biblioteki i Muzea Kościelne* 1979, s. 332–339; Wiśniewski T., *Tajna organizacja zbrojna Polska Organizacja Zbrojna (POZ) Armia Krajowa (AK) na terenie powiatu lipnowskiego w latach 1939–1945*, w: *Wspomnienia wojenne żołnierzy Armii Krajowej z lat 1939–1945*, zebrał i oprac. J. Brzózka, Włocławek 1995, s. 2–3 (mps w Bibliotece WTN).

Bogdan Ziółkowski

Słowa biograf. hemsp. pomorskiej
1939-1945, Forum 2004, k. 6
s. 153-156

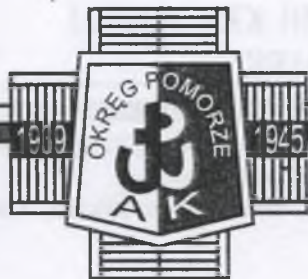
IV/1. Korespondencja: uzupełniająca relacje
o Soltysiakach Antonim:

1. List do Fundacji do Zakonu Karmelitów
w Tarnowskich Górach z 21.07.2003,
mphis kserokop. k. 1 s. 1-2
2. List elektroniczny do Fundacji
z 8.09.2003 - data wpływu k. 2 s. 3-5

FUNDACJA

ARCHIWUM I MUZEUM POMORSKIE ARMII KRAJOWEJ
ORAZ WOJSKOWEJ SŁUŻBY POLEK

BIURO FUNDACJI • 87-100 TORUN • UL. WIELKIE GARBARY 2 • TEL./FAX (0-56) 65-22-186
<http://www.um.torun.pl/AK>, e-mail: AK@um.torun.pl, fapak@wp.pl

KONTO: WIELKOPOLSKI BANK KREDYTOWY SA W TORUNIU • NR RACHUNKU 82 1090 1506 0000 0000 5002 0244
Toruń 21.07.2003 r.

prośba o uzupełnienie
biogramu

O. Antoniego Sołtysiaka

L. dz. 3569/Bom-410/03

Zakon Kamilianów

O. Ernest Szleger przełożony

provincji polskiej

ul. Bytomska 22

42-806 Tarnowskie Góry

Fundacja przygotowuje do druku tom VI "Słownika biograficznego konspiracji pomorskiej 1939-1945", w który zostanie zamieszczony biogram O. Antoniego Sołtysiaka ps. "Piotr". Biogram autorstwa dr. Bogdana Ziółkowskiego jest wciąż niepełny, ponieważ w miejscowych archiwach, w tym Archiwum Diecezji Włocławskiej, brak jest szeregu podstawowych dla Jego życiorysu danych, a opracowania zawierają szereg nieścisłości i błędów. Stąd nasza prośba o pomoc w uzupełnieniu biogramu, zwłaszcza o lata 1912-1938 i 1945-1954.

Nasze pytania odnoszą się do:

- imion rodziców i nazwiska rodziców matki,
- określenie położenia miejscowości Dębina, w której O. Sołtysiak się urodził (powiat lub województwo),
- kiedy znalazł się O. Sołtysiak w zakonie, gdzie się uczył, jakie posiadał wykształcenie (gdzie ukończył szkołę powszechną, gimnazjum, seminarium),

Do okresu powojennego:

FUNDACJA

ARCHIWUM I MUZEUM POMORSKIE ARMII KRAJOWEJ ORAZ WOJSKOWEJ SŁUŻBY POLEK

TV/1/2

BIURO FUNDACJI • 87-100 TORUN • UL. WIELKIE GARBARY 2 • TEL./FAX (0-56) 65-22-186
<http://www.um.torun.pl/AK>, e-mail: AK@um.torun.pl, fapak@wp.pl
KONTO: WIELKOPOLSKI BANK KREDYTOWY SA W TORUNIU • NR RACHUNKU 82 1090 1506 0000 0000 5002 0244

- jaka była przyczyna konfliktu z ks.bp.Radońskim,
- od kiedy O.Sołtysiak był prowincjałem i co stał się z O.Tranguillinim,
- jakie były losy O.Sołtysiaka w latach 1946-1954,
- kiedy dokładnie zmarł, czy przed śmiercią chorował, czy był to zgon nagły.

Nie posiadamy także zdjęcia OO.A.Sołtysiaka, J.Boratyna i K.F.Tranguilliniego. Jednocześnie prosilibyśmy, o ile to jest możliwe, o dane według dołączonego schematu, do życiorysu O.J.Boratyna. Jet to Kamilianin zaliczający się do najbardziej czynnych w duszpasterstwie ukrytym, a jednocześnie znany z działalności konspiracyjnej. Jednak poza okresem konspiracji (od 28.XII 1939 do początków 1946) nie posiadamy do jego biogramu żadnych danych, a miejscowe archiwa nie posiadają żadnych danych na Jego temat. Biogram O.J.Boratyna chcielibyśmy przygotować do kolejnego-VII tomu wspomnianego "Słownika". Dołączamy biogram Antoniego Sołtysiaka autorstwa Pana dr.Bogdana Ziółkowskiego z prośbą o korektę.

Będziemy zobowiązani za spełnienie naszej prośby.

Z wyrazami szacunku i poważania

E. Skerska
Elżbieta Skerska
redaktor "Słownika"

11/1/3

fapak@wp.pl

Od: Kuria Prowincjalna <kamil@kuria.gliwice.pl>
 Do: <AK@um.torun.pl>
 Wyślano: 5 września 2003 12:10
 Załącz: o. Sołtysiak.doc; ojciec Sołtysiak.jpg; o. Boratyn.doc
 Temat: Kamilianie

FUNDACJA	
*Archiwum i Muzeum Pomorskie Armii Krajowej oraz Wojskowej Służby Polek w Toruniu	
Wpłynęło dnia:	9.09.2003
L. dz.	3807/Pom-410/03
Załączniki:
Referent:

Szczęść Boże!

Serdecznie pozdrawiam i proszę o przejrzenie załączników.

o. Roman Zając OSCam
 sekretarz prowincjalny

11/1/4

Tarnowskie Góry, 1 września 2003

**Fundacja Archiwum i Muzeum
Pomorskiej Armii Krajowej
oraz Wojskowej Służby Polek
TORUŃ**

dotyczy: L.dz. 3569/Pam/110/03

Odpowiadając na pytania zawarte w piśmie z dnia 21.07.2003 podajemy dane dotyczące śp. o. Antoniego Sołtysiaka:

Rodzicami o. Antoniego byli Józef i Anna z domu Michalak. Urodził się on w miejscowości Dębina – powiat Szamotuły, województwo poznańskie. Szkołę Powszechną ukończył w Krzeszkowicach. Do Zakonu wstąpił w kwietniu 1925 i do roku 1931 uczęszczał do szkół w Tarnowskich Górach. Na pewno w pierwszej kolejności było to Gimnazjum Polskie. Mogła to być zresztą jedynie ta szkoła ukończona egzaminem dojrzałości. W roku 1931 zostaje oddelegowany do Holandii i tam przebywa w Vaals i Zimburg. W następnych latach (?) przebywa w Niemczech (Monasfer, Westfalia). Cały pobyt za granicą został uwieczniony święceniami kapłańskimi w Münster (Holandia) dnia 19 marca 1937 roku.

Przyczyna konfliktu z ks. bp. Radońskim nie jest sprecyzowana. Ojciec Antoni prowincjałem był w latach 1946 – 1950 oraz 1953 – 1954.

Ojciec Tranquillini zmarł 27 lipca 1954 roku i jest pochowany na naszym zakonnym cmentarzu w Tarnowskich Górach.

W latach 1952 – 1953 o. Antoni pełnił funkcję ojca duchownego w Seminarium Duchownym w Nysie i z kłeryckich listów pisanych do niego w czasie choroby wynika, że był bardzo ceniony i oddany tej funkcji. Od 24 stycznia 1954 roku przebywa w szpitalu w Tarnowskich Górach, w którym lekarz stwierdza zapalenie opłucnej. Umiera na atak serca 15 lutego 1954 w tymże szpitalu.

IV/1/5

Nader skromne są chronologiczne informacje o śp. o. Józefie Boratynie, lecz je przedstawiam:

Ojciec Józef Boratyn

Syn Franciszka i Anny z domu(?), urodzony w Kolonii Staw. 5.01.1915 r., ochrzczony w Nieliszu, diecezja Lublin. Nowicjat odbył w Vaals (Holandia) w czasie od 11.09.1933 do 12.09.1934. Wyświęcony został na kapłana w Munster 6.08.1939.

1946-47 Administrator parafii Chełmica

1947-48 Magister nowicjatu – Lipno – Borek

1948-50 Wikariusz – Zabrze, kierownik domu starców

1950-53 Prowincjał, Tarnowskie Góry, objęcie parafii Biała, otwarcie nowicjatu. objęcie parafii Taciszów, przeniesienie nowicjatu z Białej, otwarcie juwenatu w Białej

1954-63 Administrator parafii Biała

1964 Michelin

1968-70 Prowincjał

1971-83 Dyrektor DPS „Caritas”

1983 – Rencista

12.02.1992 Śmierć w szpitalu w Koźlu. Pochowany w Białej 17.02.1992.

T:K:1174/1966 Pom.

Lipno

o. Soltysiak Antoni
V. Karty informacyjne
k. 8

Lipno 1
Poz

Sobdy tite Antoni - tenion pr. "Piotr"
był kapłanem Poz, 202 - AK i Lipno
Współpracował z Bolestawem Alchimichem "Ochocim" - wstąpił
niektóre zalety wam do czasu, doherwał wstępy rygnosi wowe,
na obywatel i inne.

z siostry Władysława Gilleckich o ojca
Sobomimie Gilleckich

M. S. J.

LIPNO 2

W. SOŁTYSIAN

Współpracuję z Zofią Ciótkowską - kuckarską
przy nymalowaniu fotokopii dokumentów -
dowodów osobistych, podpisuję fotokopie
niezbędne dla osób potrzebujących

Żel. Ciótkowska - kuckarska Zofia

41

Włocławek 3
Tajne nauczanie

Ks. SOŁTYSIAK Antoni
z parafii WNMP w Lipnie prowadził tajne
nauczanie.

Zob. Ryszard Specjalski ,Jastrzębie Wieś.....

Włocławek 2002 , s. 101 /bibl. FAPAK/

Om-2002

Soltysiak Antoni

Lipno 4

POZ -

O.D.R.

ps. "Piotr"

(kamilianin) - proboszcz w Lipnie - okup.
Współpracował z ks. Jadcusem
Semieltą w l. 1940-45, kapłan
POZ - "Zwaki" do końca 1942 r.;
członek obwodowych struktur
O.D.R. w l. 1943-45.

Zob. Tłł: 1345/22 16 Tom. Semielt

Jadcusz J. - Właściciel

482 III '07

Sołtysiak Antoni

Włodzianek
duszpaster.

5

O. Antoni Sołtysiak do końca 1939r. prowadził
pracę duszpasterską we Włodzianku, aby z początkiem
1940r. przejść obowiązki proboszcza w Lipnie.

zob. Społeczeństwo pomorskie w latach okupacji
niemieckiej 1939 - 1945, Toruń 2004, s. 159

a)
o. Sottyside Antoul. Włocławek Puńk 21em1
Kupenstref 6
Proboszcz z Lipna. Prowadzi u siebie punkt legalizacji
dla "spółnych" członków konspiracji.

zob. Pr. 215 Thomske, Pamphlet "dla..."., 21em1 kofarska
t. 20, 1907 r. s. 72.

H.M. IX. 03

Soltysiak Antoni

Lipno 7
308-42
"Sutka
Lipno
Lipno

Zob. Ziobkowski B., Polska
Podsiemne na Sułkowach...
Tomu 2008, s. 366-371, 530,
532-533.

12.11.15

Soltysialk Antoni

Włodawels
Duk Liemi.
Dujawshij
AK

zob. Alicja Jarcoska - Slauke,
"Szary", "Dys", "Dusiciel" ...)
Bydgoszcz - Gdańsk 2013,
s. 31.

Me. 11/15

Soltysiak Antoni

